

Minna Salorinne

TYÖMARKKINAT HELSINGISSÄ VUONNA 2017

Helsingin työmarkkinoiden analyysi perustuu työpaikkojen ja työllisyyden tarkastelussa pääosin Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen tietoihin. Työttömyyden tarkastelussa on käytetty pääasiallisena aineistona työ- ja elinkeinoministeriön työnvälitystilaston tietoja, jotka mahdollistavat kuntatasoisen tarkastelun.

Painopiste työmarkkinoiden tarkastelussa on niiden rakenne vuonna 2017 sekä viimeaikainen kehitys, aikasarjoja esitetään vuodesta 2010 vuoteen 2017. Helsingin tietoja verrataan monessa ilmiössä pääkaupunkiseutuun, Helsingin seutuun ja koko maahan.

Katsauksessa käytetyt tilastoaineistot on kuvattu tarkemmin laatuselosteessa.

Sisällysluettelo

1. Työpaikat	3
Työpaikkamäärän kehitys	3
Elinkeinorakenne	4
Helsingin elinkeinotoiminnan erikoistuminen	7
2. Työllisyys.....	9
Työllisten määrä ja työllisyysaste	9
Epättyypilliset työsuhteet	10
3. Työttömyys.....	11
Työttömyyden kehitys kahdella mittauksella.....	11
Alueellinen työttömyystilanne TEM:n tilastojen valossa	12
Työttömyyden rakenne Helsingissä	13
Pitkäaikaistyöttömyys	13
Vaikeasti työllistyvät työnhakijat	16
Nuorten työttömyystilanne	17
Vieraskieliset työttömät	21
Yhteenveto	23
Laatuseloste	24

1. TYÖPAIKAT

Työpaikkamäärän kehitys

Helsingissä oli 426 500 työpaikkaa¹ vuonna 2017 **Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen** mukaan. Työpaikkamäärä kasvoi 1,2 prosentilla verrattuna edelliseen vuoteen. Pääkaupunkiseudun työpaikkamäärä oli 677 300, mikä oli 1,5 prosenttia enemmän kuin vuotta aiemmin. Helsingin seudulla² työssä käyvien määrä kasvoi 1,6 prosentilla ja työpaikkoja oli kaikkiaan 778 600. Koko maan tasolla työpaikkamäärä kasvoi vuodessa yhdellä prosentilla. Kaikista maan työpaikoista 17 prosenttia sijaitsi maan pääkaupungissa. Pääkaupunkiseudun osuus kaikista työpaikoista oli 27 prosenttia ja koko Helsingin seudun osuus 31 prosenttia.

Taulukko 1. Työpaikat Helsingissä, pääkaupunkiseudulla, Helsingin seudulla ja koko maassa 2010-2017

Vuosi	Helsinki	Pääkaupunki-seutu	Helsingin seutu	Koko maa
2010	407 700	636 800	738 000	2 447 500
2011	408 000	643 200	744 700	2 473 700
2012	412 700	648 700	751 500	2 483 200
2013	417 300	654 300	753 500	2 456 700
2014	411 200	647 700	746 400	2 447 200
2015	411 300	656 300	753 800	2 436 800
2016	421 500	666 900	766 900	2 448 100
2017	426 500	677 300	778 600	2 473 200

Lähde: Tilastokeskus, työvoimatutkimus

Työpaikkamäärää voidaan tarkastella kahden eri aineiston valossa. Tilastokeskuksen työvoimatutkimus on otospohjainen ja varsin ajantasainen. Se soveltuu parhaiten koko maan sekä suurempien aluetasojen, kuten Helsingin seudun, tarkasteluun. Tässä julkaisussa työvoimatutkimuksen tieto on vuosineljänneksien keskiarvo. Helsingin osalta työvoimatutkimuksen tietoja voidaan tulkita vain karkeasti suuntaa antavina. Toinen aineisto on Tilastokeskuksen työssäkäyntitilasto, joka perustuu hallinnollisiin rekistereihin ja sopii hyvin kuntatasoiseen tarkasteluun. Tilasto kuvaa vuoden viimeistä päivää. Tämä tilasto valmistuu parin vuoden viiveellä.

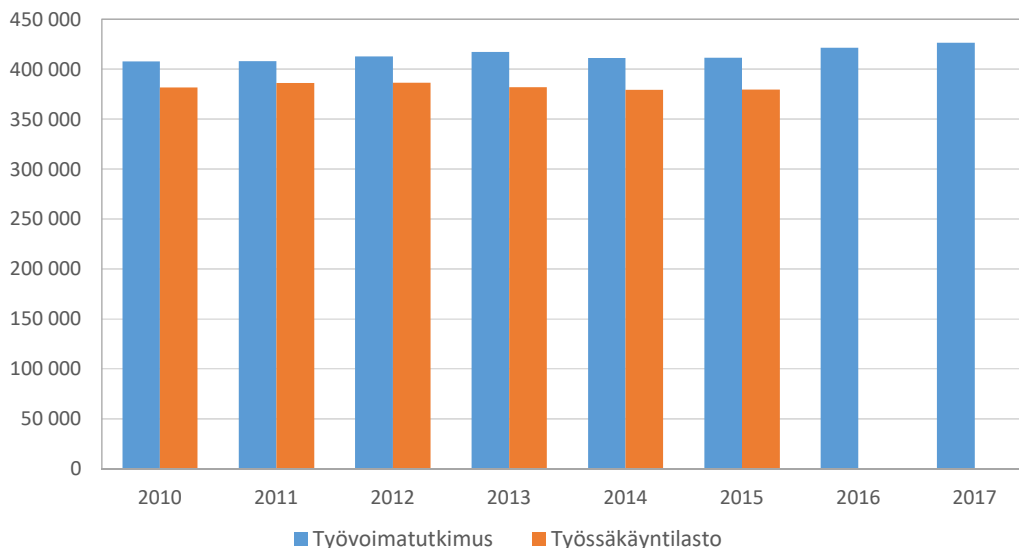
1 Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen neljännesvuosien keskiarvo

2 Pääkaupunkiseutu, Hyvinkää, Järvenpää, Kerava, Kirkkonummi, Nurmijärvi, Sipoo, Tuusula, Vihti, Mäntsälä ja Pornainen

Vuosina 2014 ja 2015 Helsingin työpaikkamäärä kehittyi kummassakin aineistossa saman suuntaisesti. Vuonna 2014 työpaikkamäärä putosi prosentilla edellisestä vuodesta ja vuonna 2015 työpaikkoja oli saman verran kuin vuotta aiemmin. Vuonna 2016 Helsingin työpaikkamäärä kasvoi työvoimatutkimuksen mukaan kahdella prosentilla ja vuonna 2017 prosentilla vuoden takaisesta.

Vuonna 2017 työpaikkamäärät kasvoivat Helsingissä nopeimmin rakentamisen, hallinto- ja tukipalvelutoiminnan, teollisuuden, majoitus- ja ravitsemisalan sekä ammatillisen, tieteellisen ja teknisen toiminnan toimialoilla. Sen sijaan muu palvelutoiminta, kaupan ala, terveys- ja sosiaalipalvelut sekä informaatio ja viestintä menettivät työpaikkoja.

Kuvio 1. Helsingin työpaikat vuosina 2010–2017 kahdella mittaustavalla

Lähde: Tilastokeskus

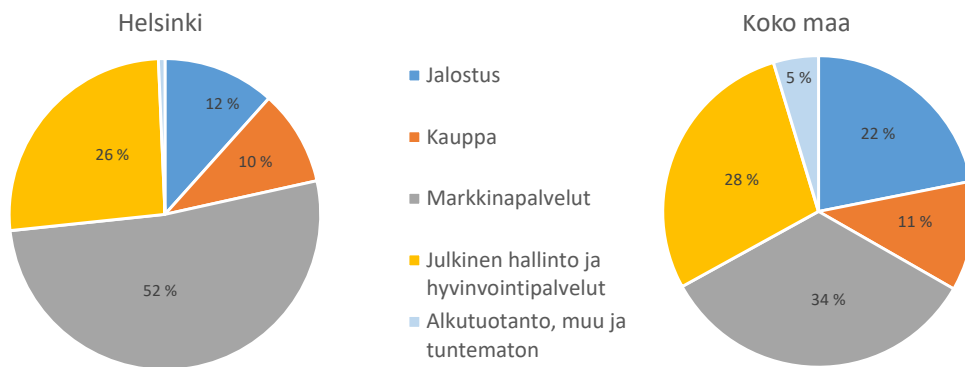
Elinkeinorakenne

Helsingin elinkeinorakenne on hyvin palveluvaltainen. Palvelualojen kokonaisosuus työpaikoista on 88 prosenttia. Vuonna 2017 kaupan ja muiden markkinapalvelujen³ osuus työpaikoista oli 62 prosenttia ja julkisten palvelujen⁴ osuus oli 26 prosenttia. Jalostuksen, eli teollisuuden, energia- ja vesihuollon sekä rakennustoiminnan, yhteinen osuus jäi 12 prosenttiin.

³ Liikenne, majoitus ja ravitseminen, informaatio ja viestintä, rahoitus, kiinteistöala, ammatillinen, tieteellinen ja tekninen toiminta, hallinto- ja tukipalvelutoiminta, taiteet, viihde ja virkistys sekä muut palvelualat

⁴ Julkinen hallinto, koulutus sekä sosiaali- ja terveyspalvelut

Kuvio 2. Elinkeinorakenne Helsingissä ja koko maassa 2017

Lähde: Tilastokeskus, työvoimatutkimus

Helsingin elinkeinorakenne eroaa huomattavasti koko maan elinkeinorakenteesta. Koko maassa kaupan ja muiden markkinapalvelujen osuus työpaikoista oli 45 prosenttia, ja jalostuksen osuus kaikista työpaikoista 22 prosenttia. Helsingin kannalta merkityksettömän alkutuotannon työpaikkojen osuus oli koko maassa neljä prosenttia. Julkisten palvelujen osuus työpaikoista oli koko maassa hieman Helsingin lukua korkeampi eli 28 prosenttia.

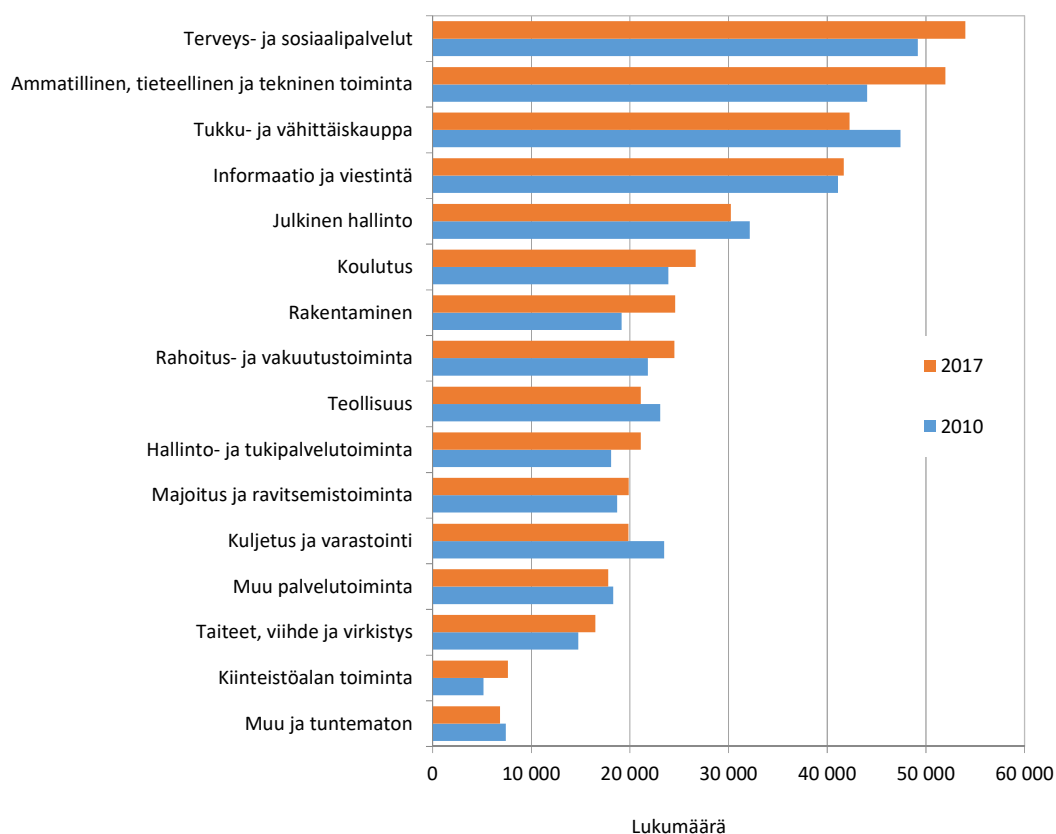
Helsingin elinkeinorakenne on monipuolinen yhdenkään päätoimialan nousematta hallitsevaan asemaan. Neljä merkittävintä toimialaa, 10–13 prosentin työpaikkaosuuksin, olivat terveys- ja sosiaalipalvelut (54 000 työpaikkaa), ammatillinen, tieteellinen ja tekninen toiminta⁵ (52 000), tukku- ja vähittäiskauppa (42 200) sekä informaatio ja viestintä⁶ (41 700). Näiden alojen yhteinen osuus kokonaistyöpaikkamäärästä oli 45 prosenttia. Vähintään viiden prosentin työpaikkaosuuksin seuraaville sijoille nousivat julkinen hallinto, koulutus, rakentaminen, sekä rahoitus- ja vakuutus toiminta.

Helsingin työpaikkamäärä on kasvanut vuodesta 2010 vuoteen 2017 yhteensä 4,6 prosentilla. Toimialoittain kasvu on ollut nopeinta ammatillisen, tieteellisen ja teknisen toiminnan (18 %) sekä terveys- ja sosiaalipalveluiden (10 %) toimialoilla. Informaation ja viestinnän alalla uusia työpaikkoja syntyi vain prosentin verran. Suhteellisesti eniten työpaikat ovat lisääntyneet rakentamisen toimialalla, 28 prosentilla. Osassa toimialoista työpaikkamäärä on kääntynyt laskuun. Näistä merkittävimpiä ovat tukku- ja vähittäiskauppa sekä kuljetuksen ja varastoinnin alan. Kaupan ala on menettänyt lähes 5 200 työpaikkaa, mikä tarkoittaa 11 prosentin vähennystä. Kuljetuksen ja varastoinnin alalla työpaikkamäärän prosentuaalinen väheneminen on suurinta, 15 prosenttia vuodesta 2010 vuoteen 2017; tämä tarkoittaa reilua 3 600 työpaikan menetystä. Teollisuuden työpaikkamäärä pieneni kahdeksalla prosentilla.

5 Lakiasiat ja laskentatoimi, liikkeenjohdon konsultointi, pääkonttorien toiminta, arkkitehti- ja insinööripalvelut, tutkimus, mainonta ja muut erikoistuneet liike-elämän palvelut

6 Kustannustoiminta, elokuva- ja tv-toiminta, televiestintä sekä tietotekniikkapalvelut

Kuvio 3. Työpaikat päätoimialoittain Helsingissä vuosina 2010 ja 2017

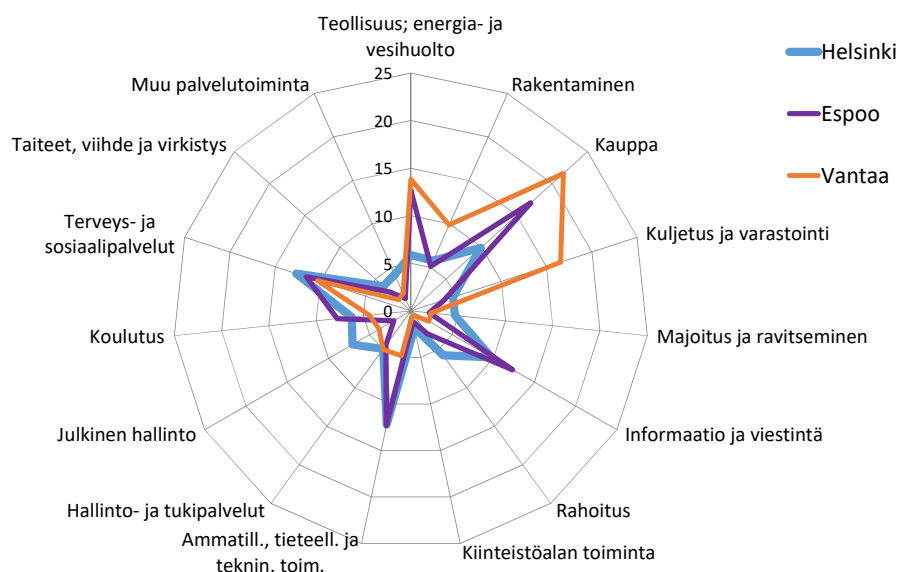

Lähde: Tilastokeskus, työvoimatutkimus

Kun verrataan pääkaupungin toimialarakennetta naapurikaupunkeihin Espooseen ja Vantaaseen havaitaan, että teollisuuden, energia- ja vesihuollon sekä rakentamisen yhteinen osuus kokonaistyöpaikkamäärästä nousee naapureissa huomattavasti korkeammaksi kuin Helsingissä. Helsingin jalostusalan työpaikkoja on 12 prosenttia. Sen sijaan Vantaalla em. toimialojen osuus nousi 24 prosenttiin ja Espoossa 18 prosenttiin.

Vaikka markkinapalvelujen yhteinen osuus on näissä kolmessa pääkaupunkiseudun kunnassa lähes yhtä korkea (57–62 prosenttia), niin toimialoittaiset erot olivat huomattavat. Espoo ja Vantaa profiloituvat selvästi Helsinkiä voimakkaammin kauppakaupungeiksi. Vantaalla logistiikkaan liittyvät toimialat nousevat korostetusti esiin. Informaatio- ja viestintäalan työpaikat pääkaupunkiseudulla ovat keskittyneet Helsinkiin ja Espooseen. Helsinki on rahoitusalan keskittymä. Ammatillisten, tieteellisten ja teknisten alojen osuus työpaikoista on Helsingissä ja Espoossa reilusti kaksinkertainen verrattuna Vantaaseen. Helsingin rooli maan pääkaupunkina näkyy selvästi julkisen hallinnon korkeana työpaikkaosuutena.

Kuvio 4. Työpaikkamäärän jakauma toimialoittain Helsingissä, Espoossa ja Vantaalla vuonna 2017

Lähde: Tilastokeskus, työvoimatutkimus

Helsingin elinkeinotoiminnan erikoistuminen

Elinkeinotoiminnan tunnusomaisia piirteitä ja painottumista tiettyihin toimialoihin voidaan kuvata toimialoittaisen erikoistumisen avulla. Erikoistumisalat ovat käytännössä toimialoja, joiden kysynnästä merkittävä osa tulee alueen ulkopuolelta muualta maasta tai ulkomailta. Niillä on ratkaiseva merkitys alueen talouden kannalta, sillä merkittävät kasvu- ja supistumisimpulssit kerrannaisvaikutuksineen tulevat alueelle pääasiassa niiden välityksellä. Seuraavassa tarkastellaan Helsingin toimialarakenteen erikoistumista suhteessa koko Suomeen käyttäen analyysivälineenä ns. sijaintiosamääriin perustuvia toimialoittaisia indeksejä⁷.

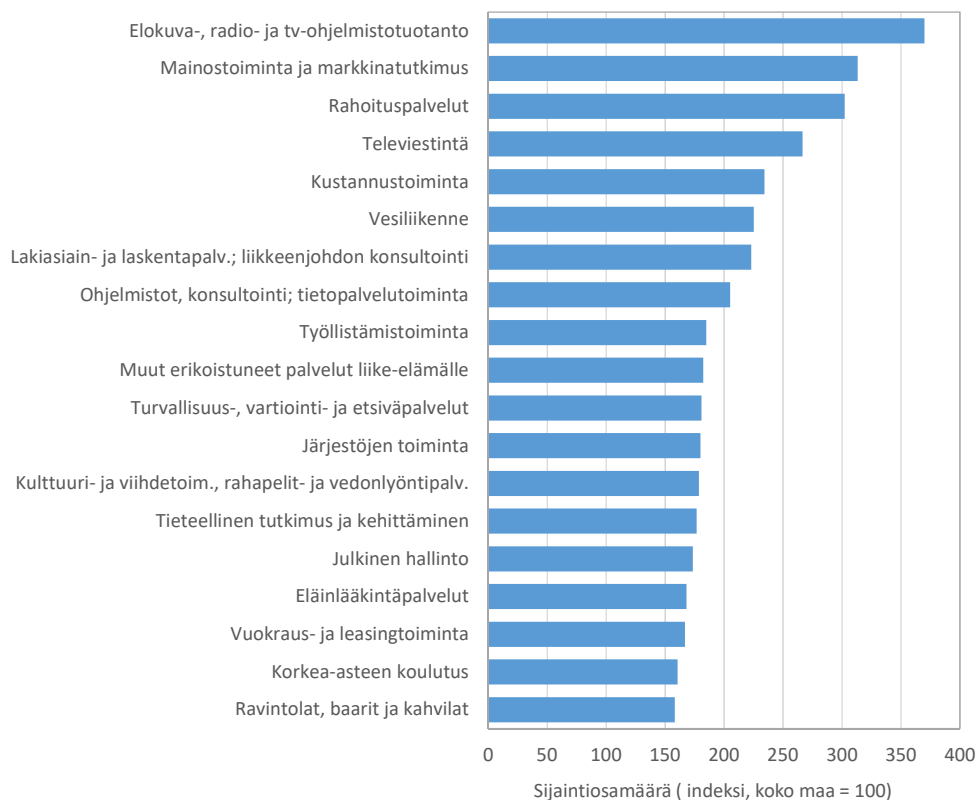
Liike-elämän ja hallinnon palvelut ja muut toimistotyöpaikat ovat luonteeltaan ennen kaikkea kommunikaatiointensiivisiä. Niihin liittyy paljon henkilökohtaista kommunikaatiota, joka vaatii työasiamatkoja (kokoukset, asiakastapaamiset, seminaarit jne.). Tästä syystä saavutettavuudella muihin työpaikkoihin on suuri merkitys toimipaikkojen sijoittumiselle.

Helsingin ydinkeskusta ja sitä ympäröivä kantakaupunki muodostavat koko Helsingin seudun samoin kuin koko maan elinkeinotoiminnan ylivoimaisesti vahvimman alueen noin kolmasosan koko seudun ja kymmenyksen koko maan työpaikoista sijaitessa siellä. Kommunikaatiointensiivisten alojen työpaikat ovatkin löytäneet hyvän kasvualustan nimenomaan kantakaupungista ja alojen yritystoiminta on vahvasti keskittynyt sinne. Kantakaupungin työpaikkarakenne määrittää pitkälti koko pääkaupungin elinkeinorakenteen erikoistumista.

7 Sijaintiosamäärä on laskettu toimialan työpaikkamäärätiedolle. Se kuvaa toimialan työpaikkamääräosuutta alueella suhteutettuna saman ryhmän työpaikkamääräosuuteen koko maassa. Kun tällä tavalla laskettu suhdeluku muunnetaan indeksiksi, se saa arvon 100 kun toimialan työpaikkaosuus on alueella yhtä suuri kuin koko maassa. Indeksien arvon ollessa suurempi kuin 100 on alue erikoistunut kyseiseen toimialaan. Kuvioon 5. on poimittu toimialat, joilla erikoistumisindeksi on yli 150 eli alat, joiden työpaikkaosuus alueella on vähintään 50 % suurempi kuin koko maassa. Erikoistumisindeksi on laskettu työvoimatutkimuksen vuoden 2017 vuosiaineistosta.

Helsingin erikoistumisprofiilissa korostuvat pitkälle erikoistuneet palvelualat, jotka useasti liittyvät informaatiosektoriin. Näitä aloja ovat elokuva- ja tv-toiminta, mainonta, kustannustoiminta, tietojenkäsittelyalat, sekä tutkimus ja kehittäminen. Elinkeinoelämän kehityksen ja tehokkuuden kannalta merkittävän rahoitustoiminnan samoin laki- ja laskenta-toimen sekä liikkeenjohdon konsultoinnin kuin liike-elämälle tukitoimintoja tarjoavien alojen työpaikat ovat myös voimakkaasti keskittyneet Helsinkiin. Pääkaupunki toimii erittäin vahvana virkistys-, kulttuuri- ja urheilutoiminnan keskittymänä. Helsingillä on myös erittäin vahva rooli maan logistisena keskuksena, joka on paitsi kansallinen tietoliikenteen ja kuljetuksen solmukohta myös kansainvälisen henkilö- ja tavaraliikenteen portti satamansa ansiosta. Tähän liittyen teleliikenne ja vesiliikenne ovat vahvoja erikoistumisaloja. Tämän lisäksi Helsinki toimii päätöksenteko-, hallinto- ja lobbauskeskuksena, mitä ilmentää julkisen hallinnon ja järjestötoiminnan keskittyminen alueelle.

Kuvio 5. Helsingin elinkeinotoiminnan vahvimmat erikoistumisalat suhteessa koko maahan 2017 (sijaintiosamäärät indeksinä, koko maa=100)

Lähde: Tilastokeskus, työvoimatutkimus

2. TYÖLLISYYS

Työllisten määrä ja työllisyysaste

Vuonna 2017 Helsingissä oli 328 900 työllistä, mikä oli 1,4 prosenttia enemmän kuin vuotta aiemmin. Helsingin seudulla työllisiä oli 734 800, ja kasvu oli samaa suuruusluokkaa kuin Helsingissä. Koko maassa työllisiä oli 2 473 200, eli prosentti enemmän kuin vuotta aiemmin.

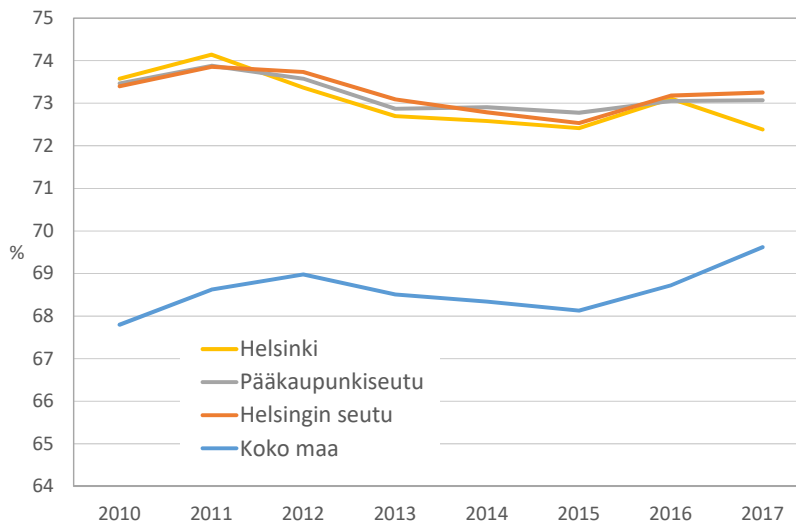
Vuonna 2017 Helsingin työllisyysaste oli 72,4 prosenttia, Helsingin seudun työllisyysaste oli 73,3 prosenttia ja Suomen työllisyysaste oli 69,6 prosenttia. Työllisyysaste on laskettu 15–64-vuotiaasta väestöstä Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen tiedoista.

Taulukko 2. Työllinen työvoima Helsingissä, pääkaupunkiseudulla, Helsingin seudulla ja koko maassa vuosina 2010–2017

	Helsinki	Pääkaupunkiseutu	Helsingin seutu	Koko maa
2010	306 300	546 900	697 800	2 447 500
2011	309 900	553 100	704 900	2 473 700
2012	311 700	556 900	710 100	2 483 200
2013	318 700	557 400	710 700	2 456 700
2014	319 900	561 800	712 600	2 447 200
2015	316 300	567 600	715 300	2 436 800
2016	324 500	574 700	725 300	2 448 100
2017	328 900	582 900	734 800	2 473 200

Lähde: Tilastokeskus, työvoimatutkimus

Kuvio 6. Työllisyysasteet (15–64–v.) vuosina 2010–2017

Lähde: Tilastokeskus, työvoimatutkimus

Epättyypilliset työsuhteet

Epättyypillisillä työsuhteilla tarkoitetaan tässä julkaisussa määräaikaista ja osa-aikaista työsuhteita. Osa-aikainen työsuhde voi olla joko vakituinen tai määräaikaista. Työsuhtetilastojen lähde on Tilastokeskuksen työvoimatutkimus ja kuntatason tietojen laatu on karkeasti suuntaa antava. Kaiken kaikkiaan Helsingissä on epättyypillisiä työsuhteita suhteellisesti enemmän kuin koko maassa tai muulla Helsingin seudulla. Epättyypillisten työsuhteiden osuus kaikista työsuhteista oli vuonna 2017 Helsingissä 29 prosenttia, Helsingin seudulla 25 prosenttia ja koko maassa 27 prosenttia. Osuudet ovat hienoisessa noususuunnassa vuodesta 2012.

Epättyypilliset työsuhteet painottuvat voimakkaasti naisiin ja nuoriin. Helsingissä naisista 34 prosenttia ja miehistä 23 prosenttia työskenteli epättyypillisessä työsuhteessa vuonna 2017. Toisaalta, epättyypillisessä työsuhteessa olevista 62 prosenttia oli naisia ja 39 prosenttia miehiä. Naisten osuus kasvoi edellisistä vuosista. 72 prosenttia alle 25-vuotiaista nuorista helsinkiläisistä työskenteli epättyypillisessä työsuhteessa ja 25–34-vuotiaista joka kolmas. Myös työuran loppupäässä esiintyy paljon epättyypillisiä työsuhteita – 23 prosenttia yli 60-vuotiaista palkansaajista.

Helsingissä epättyypillisiä työsuhteita oli vuonna 2017 erityisen paljon taiteen, viihteen ja virkistystyksen alalla (49 %), majoitus- ja ravitsemistoiminnassa sekä koulutuksessa (42 %) ja terveys- ja sosiaalipalveluissa (39 %).

12 prosenttia helsinkiläistä teki määräaikaista kokoaikatyötä vuonna 2017. Osa-aikatyö yleistyy tasaisesti ja kaikista työsuhteista 17 prosenttia oli osa-aikatyötä. Erityisen voimakkaassa kasvussa on määräaikaista osa-aikatyön osuus, vaikkakin osuus on vielä pieni (5 % kaikista työsuhteista). Osa-aikatyötä tehdään eniten majoitus- ja ravitsemistoiminnassa, jossa 42 prosenttia kaikista työsuhteista on osa-aikatyötä sekä taiteen, viihteen ja virkistystyksen toimialalla (32 %) sekä kaupan alalla (26 %).

3. TYÖTTÖMYYS

Työttömyyden kehitys kahdella mittaustavalla

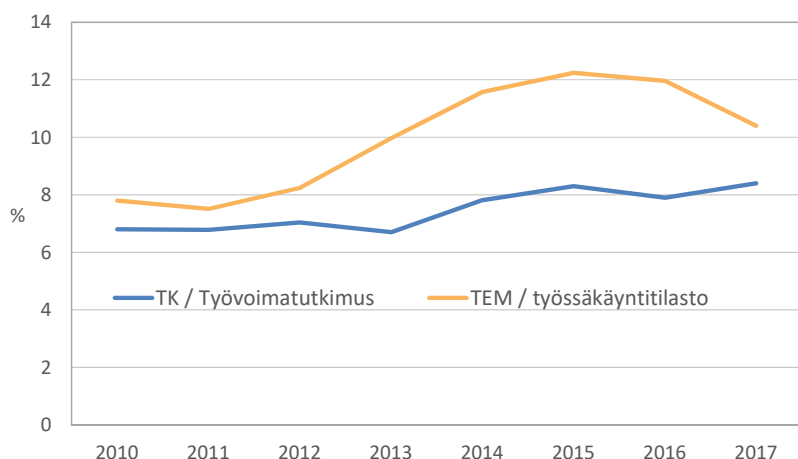
Virallinen työttömyysaste lasketaan Suomessa Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen tiedoista. Työvoimatutkimus perustuu otosaineistoon, ja sen tiedot ovat kansainvälisesti vertailukelpoisia. Työttömien määrittelyssä korostuu työnhaun aktiivisuus, työttömäksi luokitellun on täytynyt hakea aktiivisesti työtä viimeisen neljän viikon sisällä. Osa pitkäaikaistyöttömistä jää tämän määrittelyn ulkopuolelle, ja näin he ovat aliedustettuja työvoimatutkimuksen aineistossa. Nuorten kohdalla tilanne on päinvastainen, myös työtä hakevat päätoimiset opiskelijat tilastoidaan tässä aineistossa työttömiksi. Tilastokeskus ei julkista työvoimatutkimuksesta kuntatasoista tietoa. Helsingillä on tästä aineistosta erillistilaus. Tietoja voidaan kuntatasoisesti pitää vain karkeasti suuntaa antavina. Tämä johtuu mm. otoksen pienestä koosta.

Toinen aineisto työttömyysasteen laskemiseen perustuu työ- ja elinkeinoministeriön (TEM) työnvälitystilastoon, joka pohjautuu työ- ja elinkeinotoimistoihin (TE-toimisto) rekisteröityneisiin työttömiin työnhakijoihin. Tässä aineistossa työttömien lukumäärä on korkeampi kuin työvoimatutkimuksessa, mm. koska kaikki pitkäaikaistyöttömät lasketaan mukaan. TEM:n aineisto tarjoaa kuntakohtaista tietoa työttömyydestä, joten maan sisäinen vertailu onnistuu sen tiedoilla hyvin.

Helsingin työttömyysaste oli vuonna 2017 Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen tietojen mukaan 8,4 prosenttia ja työ- ja elinkeinoministeriön työnvälitystilaston tietojen mukaan 10,4 prosenttia. Työvoimatutkimuksen mukaan lasketun työttömyysasteen nousua vuoden takaisesta voi selittää piilotyöttömien aktivoituminen työnhaussa nousukauden ja paremman työllisyystilanteen rohkaisemina. TEM:n tieto on joulukuun lopun tieto, jossa työttömien määrä on joulukuusta 2017 ja työvoiman määrä on ennakkotieto vuoden 2016 lopusta.

Näiden kahden mittaustavan mukaan laskettujen työttömyysasteiden ero oli poikkeuksellisen suuri vuonna 2016, tosin trendit ovat samansuuntaisia. Yksi selitys erolle voi löytyä pitkäaikaistyöttömien suureksi kasvaneesta määrästä. Jatkossa tässä raportissa työttömyyden rakennetta tarkastellaan vain TEM:n työnvälitystietojen pohjalta.

Kuvio 7. Helsingin työttömyysaste vuosina 2010–2017 työ- ja elinkeinoministeriön (TEM) ja Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen tietojen mukaan

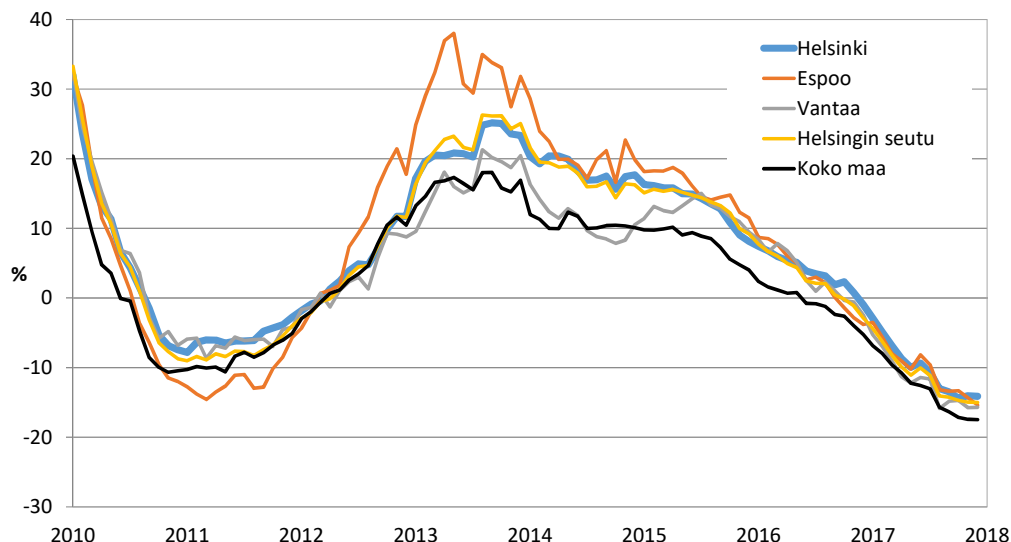

Lähde: Tilastokeskus, työvoimatutkimus sekä työssäkäyntitilasto; TEM

Alueellinen työttömyys tilanne TEM:n tilastojen valossa

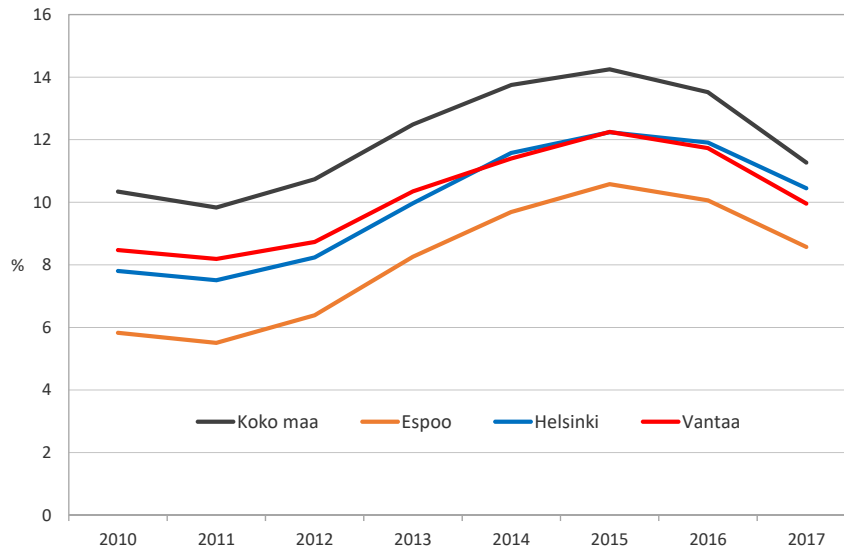
Pitkittynyt talouden taantuma aiheutti Helsingissä työttömien määrän lähes viisi vuotta jatkuneen kasvun, joka pysähtyi vasta vuoden 2016 lopussa. Vuonna 2017 työttömien määrä laski vauhdilla. Vuoden 2017 joulukuussa työttömiä työnhakijoita oli Helsingissä 14 prosenttia vähemmän kuin vuotta aiemmin. Helsingissä oli tuolloin 35 473 työtöntä työnhakijaa, mikä oli 5 800 henkilöä vähemmän kuin vuosi sitten. Espoossa ja Vantaalla työttömien määrät vähenivät suhteellisesti hitaammin Helsinkiä nopeammin. Koko maan tasolla työttömien määrä oli 17 prosenttia edellisvuotta pienempi.

Kuvio 8. Työttömien määrän muutos (%) edellisestä vuodesta Helsingissä, Espoossa, Vantaalla, Helsingin seudulla ja koko maassa vuodesta 2010 vuoden 2017 loppuun

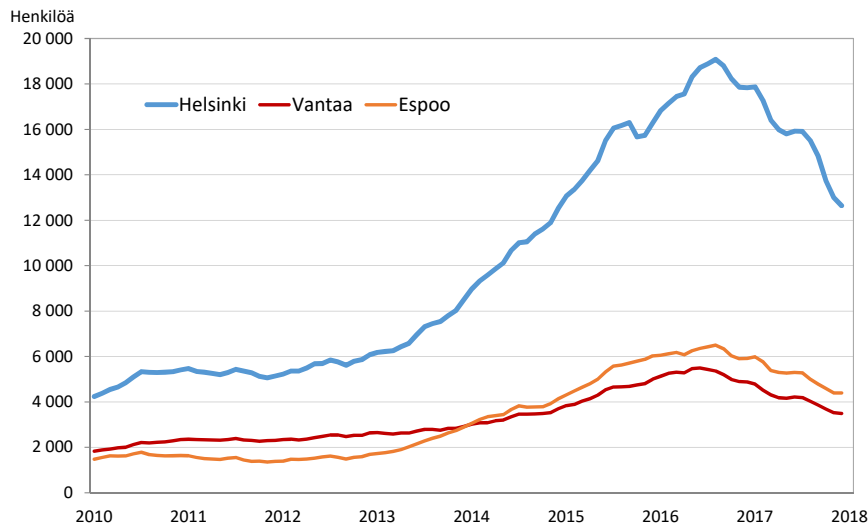
Lähde: TEM

Kuvio 9. Työttömyysaste pääkaupunkiseudun kunnissa vuosina 2010–2017 työ- ja elinkeinoministeriön tietojen mukaan

Lähde: TEM

Kuvio 10. Pitkäaikaistyöttömien määrä Helsingissä, Espoossa ja Vantaalla vuosina 2010–2017

Lähde: TEM

Työttömyyden rakenne Helsingissä

Pitkäaikaistyöttömyys

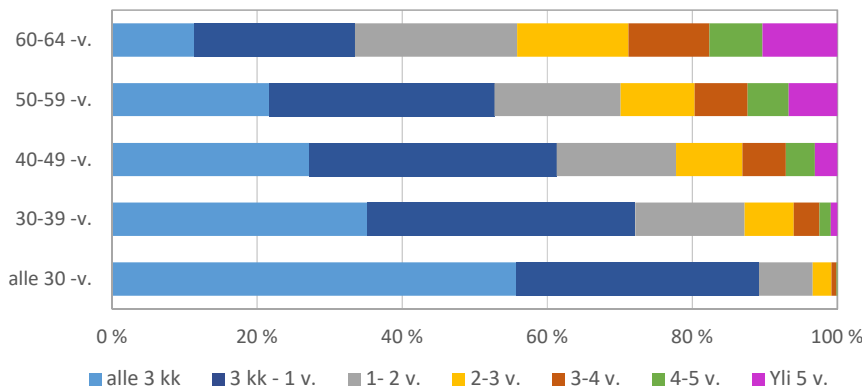
Pitkäaikaistyöttömiksi lasketaan henkilöt, joiden työttömyys on kestänyt yhtäjaksoisesti vähintään vuoden. Pitkäaikaistyöttömien määrä kasvoi Helsingissä rajusti vuodesta 2013 aina vuoden 2016 loppusyksyyn saakka. Vuonna 2017 pitkäaikaistyöttömien määrä lähti

rivakkaan laskuun ja vuoden lopussa heitä oli 29 prosenttia vähemmän kuin vuotta aiemmin. Vuoden 2017 joulukuussa Helsingissä 12 640 pitkäaikaistyötöntä, minkä oli lähes 5 200 vähemmän kuin vuoden 2016 lopussa. Pitkäaikaistyöttömien osuus kaikista työttömistä laski 36 prosenttiin.

Osa pitkäaikaistyöttömien määrän nopeasta vähenemisestä johtuu työnhakijarekisterin päivityksestä. Työnvälitysrekisterin tietoja on ajantasaistettu työttömien määräaikaishaastatteluiden myötä, ja sieltä on poistettu henkilöitä, jotka eivät enää olleet työttöminä työnhakijoina.

Pitkäaikaistyöttömyyden riski kasvaa iän myötä. Vuoden 2017 lopussa alle 30-vuotiaista työttömistä 11 prosenttia oli pitkäaikaistyöttömiä. 30–39-vuotiaiden ikäryhmässä pitkäaikaistyöttömien osuus oli 28 prosenttia kaikista työttömistä, 40–49-vuotiailla se oli 39 prosenttia, 50–59-vuotiailla 47 prosenttia ja 60–64-vuotiailla 67 prosenttia.

Kuvio 11. Työttömät Helsingissä työttömyyden keston mukaan ikäryhmittäin vuoden 2017 lopussa

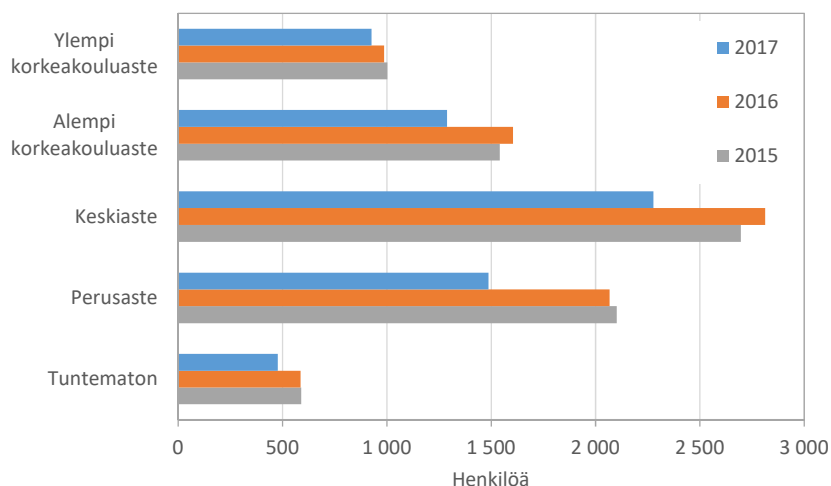

Lähde: TEM

Yli 50-vuotiaita työttömiä oli Helsingissä vuoden 2017 lopussa 12 100, ja heistä puolet oli ollut yhtä jaksoisesti työttömänä vähintään vuoden. Yli 50-vuotiaiden pitkäaikaistyöttömien koulutustaustajakauma on laeva; 23 prosentilla on korkeintaan perusasteen tutkinto, 35 prosentilla keskiasteen tutkinto ja reilulla kolmasosalla alempi tai ylempi korkeakouluasteen tutkinto. Kahdeksalla prosentilla koulutustausta oli tuntematon, tällöin kyseessä ovat yleensä ulkomaalaistaustaiset henkilöt.

Vuodesta 2014 vuoteen 2016 pitkäaikaistyöttömien määrä kasvoi reilusti kaikilla koulutustaustoilla; sen sijaan vuodesta 2017 alkaen on tapahtunut myönteistä kehitystä. Viimeisen vuoden aikana yli 50-vuotiaiden pitkäaikaistyöttömien määrä vähentyi kaikkiaan viidenneksellä. Erityisen voimakasta pudotus oli perusasteen ja keskiasteen suorittaneilla, ja vähiten pieneni ylemmän korkeakouluasteen tutkinnon suorittaneiden yli 50-vuotiaiden pitkäaikaistyöttömien määrä.

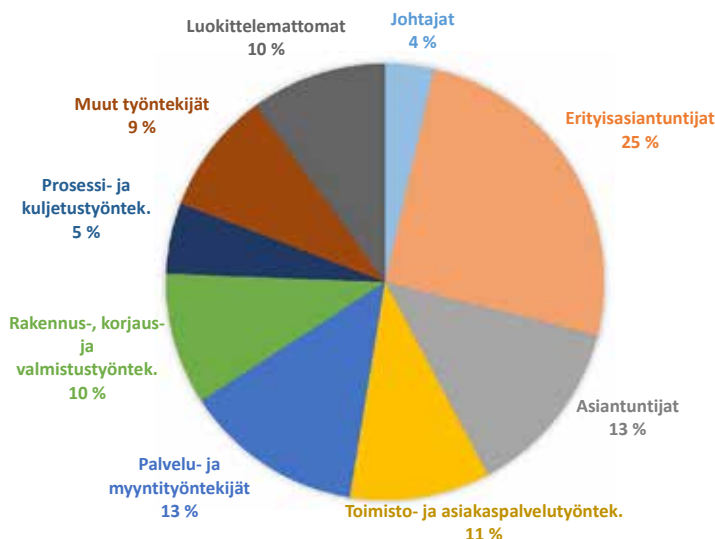
Kuvio 12. Yli 50-vuotiaiden pitkäaikaistyöttömien määrä koulutustaustan mukaan 2015–2017

Lähde: TEM

Pitkäaikaistyöttömien ammattirakenne on yli 50-vuotiailla varsin monipuolinen. Kaksi viidesosaa heistä kuului johtajien, erityisasiantuntijoiden tai asiantuntijoiden ammattiryhmiin. Palvelu- ja myyntityöntekijöitä oli 13 prosenttia, ja toimisto- ja asiakaspalvelu-, sekä rakennusalan työntekijöiden osuudet olivat 10 prosenttia. Joka kymmenes kuului ammatiltaan luokittelemattomien ryhmään.

Kuvio 13. Yli 50-vuotiaat pitkäaikaistyöttömät ammattiryhmittäin Helsingissä vuoden 2017 lopussa

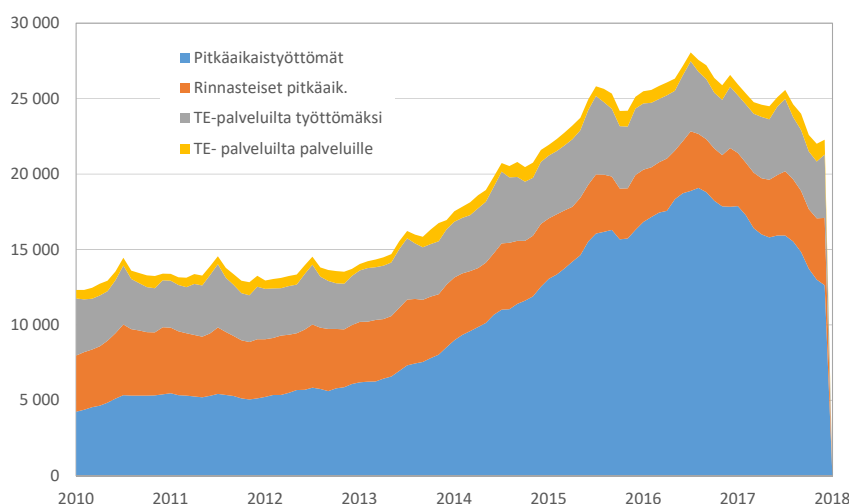
Lähde: TEM

Työttömien määrät eivät laske tasaisesti kaikissa ryhmissä. Kaikkien työttömien kohdalla pudotus vuoden takaisesta oli 14 prosenttia, mutta alle vuoden yhtäjaksoisesti työttömänä olleiden työttömien määrä pieneni vain kolmella prosentilla. Työttömyyden keston mukaan tarkasteluna 2–3 vuotta työttömänä olleiden määrä pieneni kolmanneksella ja 3–4 vuotta työttömänä olleiden määrä laski reilun viidenneksen. Sen sijaan 4–5 vuotta työttömänä olleiden määrä kasvoi edelleen viisi prosenttia ja yli 5 vuotta työttömänä olleiden määrä kasvoi 11 prosenttia vuoden takaisesta.

Vaikeasti työllistyvät työnhakijat

Työttömyyden pitkittymisen tarkastelussa on syytä huomioida toistuvat työttömyysjaksot. Työ- ja elinkeinoministeriö tilastoi vaikeasti työllistyviä työnhakijoita, joihin lasketaan pitkäaikaistyöttömien lisäksi rinnasteiset pitkäaikaistyöttömät, työvoimahallinnon (TE) palveluilta suoraan työttömäksi siirtyneet sekä TE-palveluilta vastaavilla palveluille siirtyneet. Pitkäaikaistyöttömiksi lasketaan yli vuoden yhtä jaksaisesti työttömänä olleet. Rinnasteiset pitkäaikaistyöttömät ovat puolestaan olleet 16 kuukauden aikana työttömänä vähintään vuoden, eli työttömyys on keskeytynyt työllistymisen, opiskelun tai muun syyn takia väliaikaisesti, mutta jatkunut pian uudelleen. Palveluilla tarkoitetaan tässä yhteydessä työvoimahallinnon palveluita, kuten palkkatukityötä, työkokeilua, työvoimakoulutusta, valmennusta tai muita palveluita, esim. omaehtoista opiskelua.

Kuvio 14. Vaikeasti työllistyvät työnhakijat Helsingissä vuosina 2010–2017

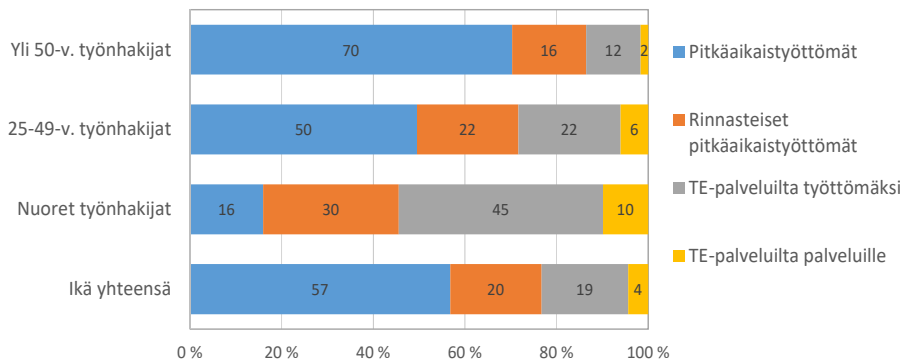
Lähde: TEM

Vuoden 2017 lopussa Helsingissä oli kaikkiaan 22 300 vaikeasti työllistyvää työnhakijaa, mikä oli 16 prosenttia vähemmän kuin vuotta aiemmin. Pudotus selittyy lähinnä pitkäaikaistyöttömien määrän voimakkaana laskuna. Rinnasteisten pitkäaikaistyöttömien määrä kasvoi 25–49-vuotiaiden ja yli 50-vuotiaiden ikäryhmissä. Myös TE-palveluilta työttömäksi ja TE-palveluilta seuraaviin palveluihin siirtyvien määrät kasvoivat näissä ikäryhmissä. Alle 25-vuotiaiden vaikeasti työllistyvien määrät pienenivät kaikilla muilla paitsi TE-palveluilta TE-palveluille siirtyneiden ryhmässä.

Pitkällä aikavälillä vaikeasti työllistyvien määrä on kasvanut Helsingissä todella paljon; vuoden 2010 lopussa määrä oli 8 900 henkilöä pienempi kuin vuoden 2017 lopussa. Ikääntyneille työttömille on tarjolla vähemmän työvoimahallinnon palveluita tai työpaikkoja kuin nuoremmille. Yli 50-vuotiaiden ikäryhmässä pitkäaikaistyöttömien osuus on 70 prosenttia. Alle 25-vuotiaat ovat määräraikaisten työsuhteiden vuoksi ajoittain työllisinä, ja he osallistuvat muita ikäryhmiä useammin työvoimahallinnon palveluihin; tämä näkyy rinnasteisten pitkäaikaistyöttömien sekä TE-palveluilta työttömäksi joutuneiden korkeana osuutena nuorten kohdalla.

Kuvio 15. Vaikeasti työllistyvät ikäryhmittäin vuoden 2017 lopussa

Lähde: TEM

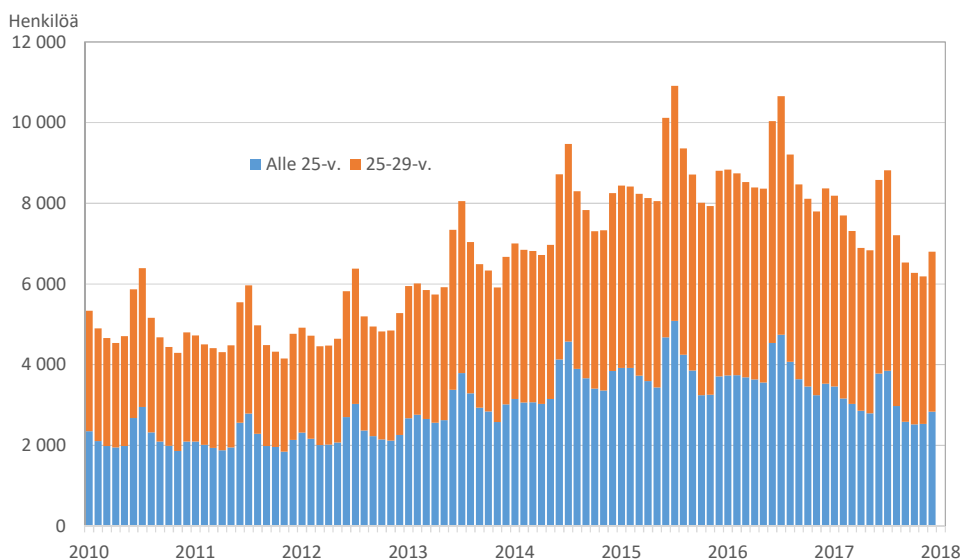
Nuorten työttömyystilanne

Työ- ja elinkeinoministeriön tietojen mukaan alle 25-vuotiaiden työttömien määrä kääntyi Helsingissä laskuun vuoden 2015 syksyllä, ja suuntaus on pysynyt samana vuoden 2017 loppuun. Vuoden 2017 lopussa alle 25-vuotiaiden työttömien määrä oli 20 prosenttia pienempi kuin vuoden 2016 lopussa. Vuoden 2017 joulukuussa alle 25-vuotiaita nuoria oli työttöminä työnhakijoina 2 800, ja heistä alle 20-vuotiaita oli 450.

25–29-vuotiaiden työttömien määrän kasvu taittui syksyllä 2016, vuotta myöhemmin kuin nuoremmalla ikäluokalla. Lukumääräisesti 25–29-vuotiaita työttömiä oli Helsingissä vuoden 2017 joulukuussa lähes 4 000. Tässä ikäryhmässä moni on jo kouluttautunut ammattiin, ja he omaavat täten riittävät valmiudet työmarkkinoille. Myös vastavalmistuneiden työllisyystilanne kääntyi paremmaksi vuoden 2017 loppupuolella.

Alle 30-vuotiaiden työttömien määrä on vähentynyt määrällisesti eniten keskiasteen tutkinnon suorittaneilla, lähes 900:lla. Suhteellisesti suurimmat pudotuksen nuorten työttömien määrissä ovat korkeimmin koulutetuilla.

Kuvio 16. Alle 30-vuotiaiden työttömien määrä Helsingissä kuukausittain vuosina 2010–2017

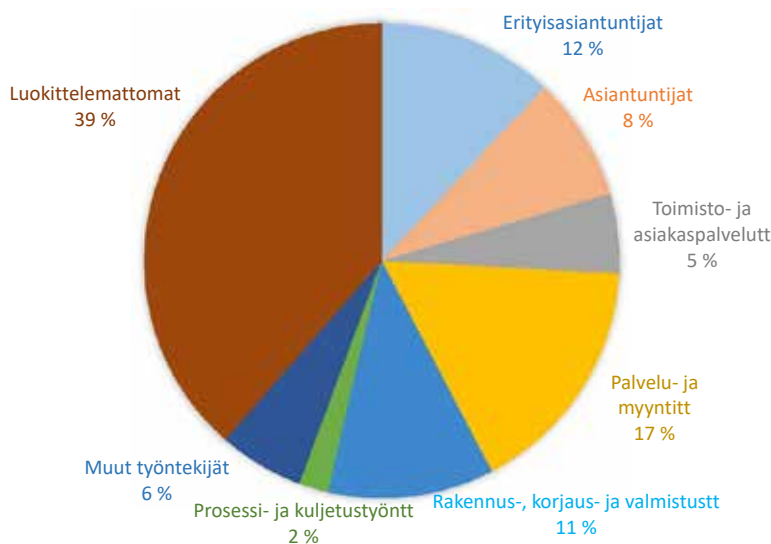

Lähde: TEM

TEM:n aineistosta laskettu työttömyysaste helsinkiläisille alle 25-vuotiaille oli vuoden 2017 lopussa 7,9 prosenttia. 25–29-vuotiaiden työttömyysaste oli 8,2 prosenttia ja alle 30-vuotiaiden työttömyysaste oli 8,1 prosenttia. Nuorten työttömyysasteet laskivat parilla prosenttiyksiköllä vuoden takaisesta. Ikäryhmittäisen työttömyysasteen laskemisessa käytetty työvoiman määrä on Tilastokeskuksen rekisteripohjaisen työssäkäyntitilaston tieto vuoden 2015 lopusta. Työttömien määrä on TEM:n vuoden 2017 joulukuun luku. Työttömyysasteet ovat täten ennakkotietoja.

Alle 30-vuotiaista työttömistä lähes kaksi viidestä kuului ammatteihin luokittelemattomien ryhmään. Tähän ryhmään lasketaan mukaan henkilöt, joilla ei ole edellistä ammattia tai ammatillista koulutusta sekä osa vastavalmistuneista, jotka tulevat ensi kertaa työmarkkinoille. Viidenosa nuorista työttömistä kuului erityisasiantuntijoiden tai asiantuntijoiden ammattiryhmiin, 17 prosenttia kuului palvelu- ja myyntityöntekijöihin ja 11 prosenttia rakennusalan työntekijöihin.

Kuvio 17. Alle 30-vuotiaiden työttömien ammattiryhmäjakauma vuoden 2017 lopussa Helsingissä

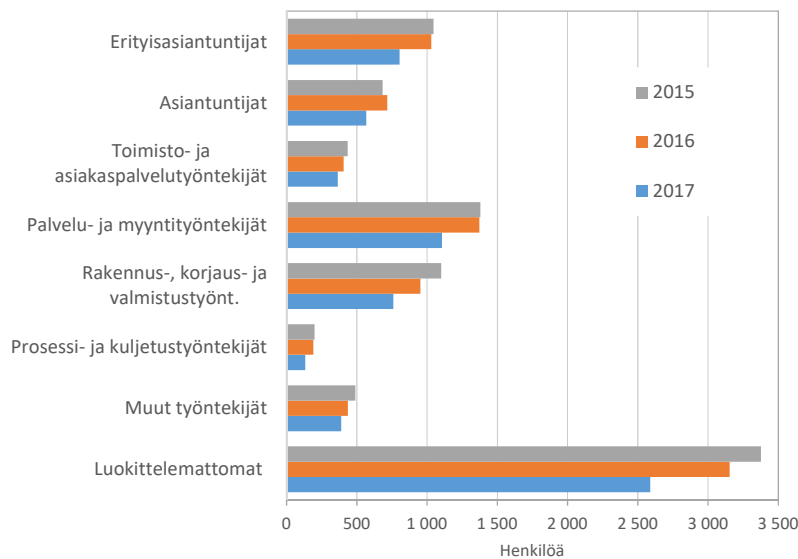
Lähde: TEM

Vuoden 2017 aikana alle 30-vuotiaiden työttömien määrä aleni viidenneksellä. Määrällisesti suurimmat pudotukset toteutuivat ammattiryhmittäin luokittelemattomien ryhmässä (560 työtöntä vähemmän) sekä palvelu- ja myyntityöntekijöillä ja erityisasiantuntijoilla. Työttömyys laski reippaasti myös rakennusalan ja asiantuntijoiden ammattiryhmissä.

Alle 30-vuotiaista työttömistä joka kymmenes oli pitkäaikaistyötön. Vuoden 2017 lopussa Helsingissä oli 6 800 alle 30-vuotiaasta työtöntä ja heistä 730:lla työttömyys oli kestänyt yhtä jatkaisesti vähintään vuoden. Nuorten kohdalla pitkäaikaistyöttömyys oli harvinaista vielä muutama vuosi sitten. Vuosina 2014–2016 se kasvoi rajusti. Tosin osa tästä kasvusta johtuu työnvälitysrekisteriin suotta jääneistä henkilöistä, jotka eivät olleet ilmoittaneet työllistymisestään, koulutukseen siirtymisestä tai muusta statuksen muutoksesta

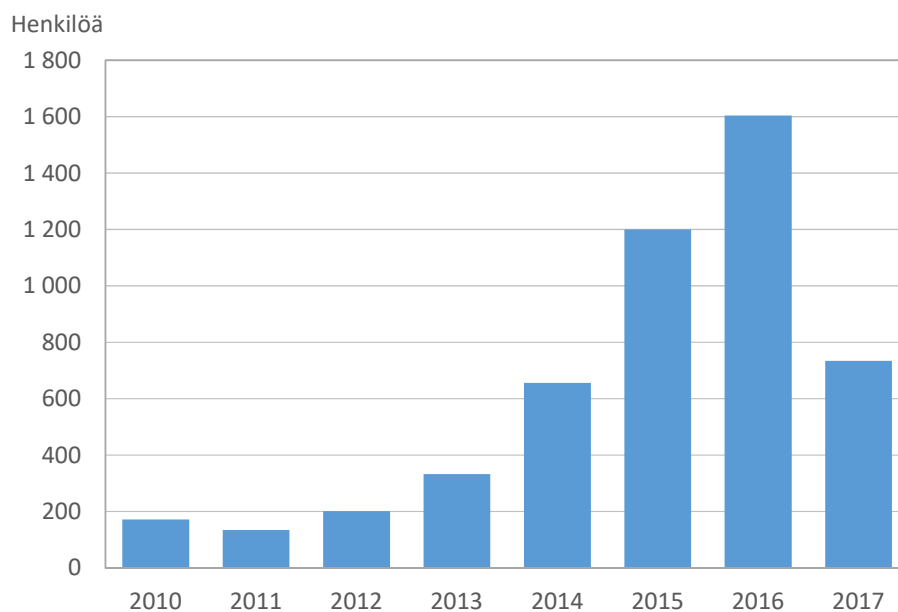
TE-toimistoon. Osa heistä oli saattanut muuttaa maasta. Työnvälitysrekisteriä ajantasais-tettiin vuoden 2017 aikana työttömien määräaikaishaastatteluiden myötä. Vuoden 2017 lopussa nuoria pitkäaikaistyöttömiä oli yli 50 prosenttia vähemmän kuin vuotta aiemmin. Nuorten kohdalla pitkäaikaistyöttömiksi ovat päätyneet erityisesti henkilöt, joilla ei ole edellistä ammattia tai ammatillista koulutusta eli ammattiryhmiin luokittelemattomat.

Kuvio 18. Alle 30-vuotiaat työttömät ammattiryhmittäin vuosien 2015–2017 lopussa Helsingissä (TEM)

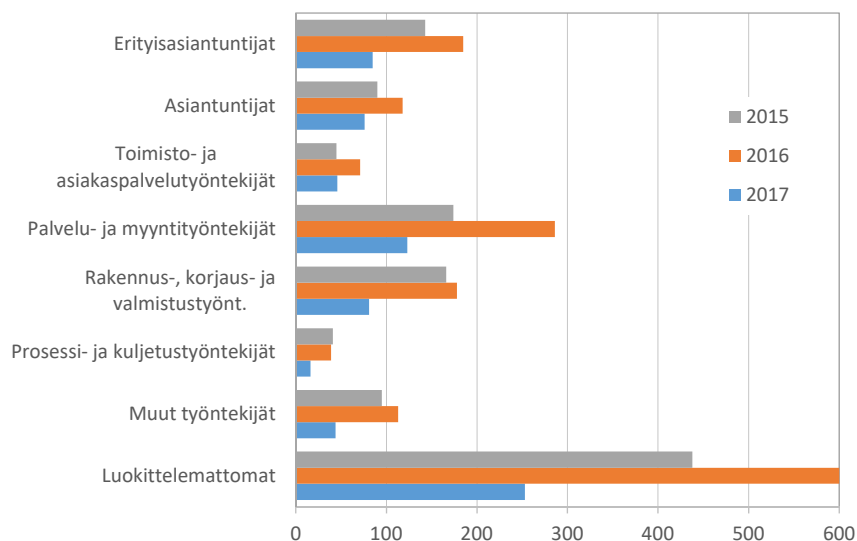
Lähde: TEM

Kuvio 19. Alle 30-vuotiaiden pitkäaikaistyöttömien määrä vuoden lopussa 2010–2017 Helsingissä

Lähde: TEM

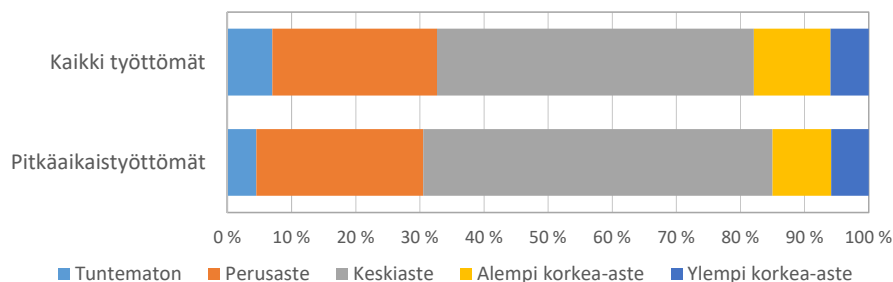
Kuvio 20. Alle 30-vuotiaat pitkäaikaistyöttömät ammattiryhmittäin vuosina 2015–2017 Helsingissä

Lähde: TEM

Alle 30-vuotiaista työttömistä neljäsosalla on vain perusasteen tutkinto, puolella on keskiasteen tutkinto, 12 prosentilla alemman ja kuudella prosentilla ylemmän korkeakouluasteen tutkinto. Pitkäaikaistyöttömien nuorten joukossa on hieman enemmän keskiasteen suorittaneita kuin alle vuoden työttömänä olleissa ja hieman vähemmän korkea-asteen suorittaneita.

Kuvio 21. Alle 30-vuotiaiden työttömien koulutusjakauma työttömyyden keston mukaan vuonna 2017

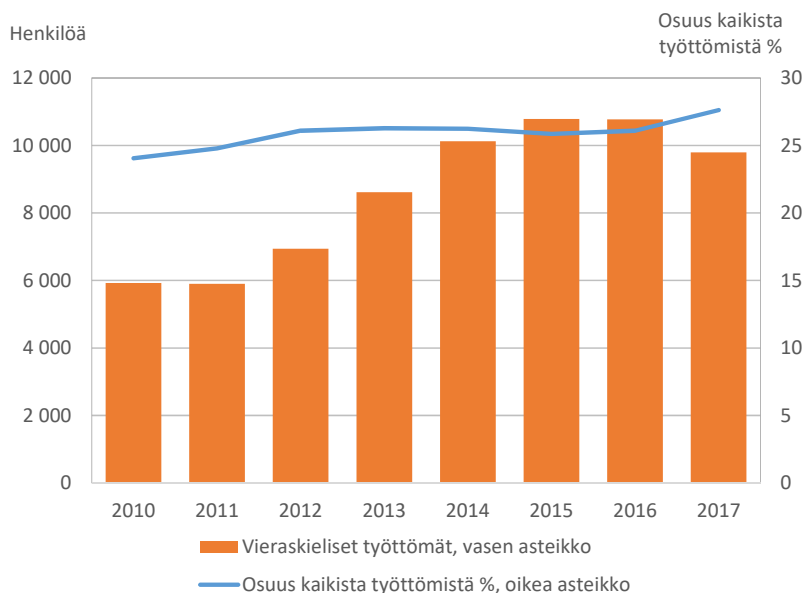

Lähde: TEM

Vieraskieliset työttömät

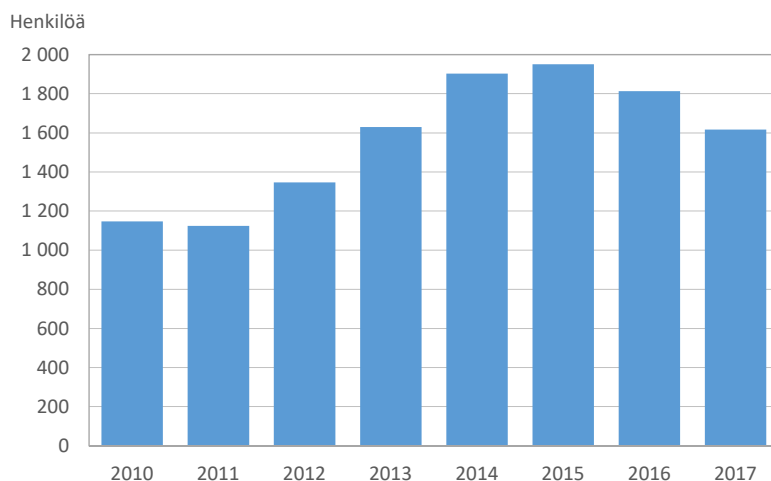
Vuoden 2017 lopussa Helsingin 35 500 työttömästä 28 prosenttia puhui äidinkielenään muuta kuin suomea tai ruotsia. Vieraskielisiä työttömiä oli 9 800, ja määrä oli lähes 1 000 henkilöä pienempi vuotta aiemmin. Pidempää aikajännettä tarkasteltaessa vieraskielisten työttömien määrä on kasvanut voimakkaasti, vuoden 2009 lopusta 65 prosentilla. Heikon taloustilanteen ja ulkomaalaistaustaisten hauraamman työmarkkina-aseman lisäksi tätä selittää myös Helsingin saama väestökasvu maahanmuuton seurauksena. Vaikka vieraskielisten työttömien määrä on noussut, on heidän osuutensa kaikista Helsingin työttömistä säilynyt ennallaan vuosina 2012–2016. Viimeisen vuoden aikana määrä kuitenkin kasvoi vuoden takaisesta kahdella prosenttiyksiköllä. Vieraskielisistä työttömistä 29 prosenttia kuului pitkäaikaistyöttömiin, osuus on matalampi kuin koko väestöllä (36 %).

Kuvio 22. Vieraskieliset työttömät Helsingissä vuosina 2010–2017 ja heidän osuutensa kaikista Helsingin työttömistä

Lähde: TEM

Kuvio 23. Alle 30-vuotiaat vieraskieliset työttömät Helsingissä vuosina 2010–2017

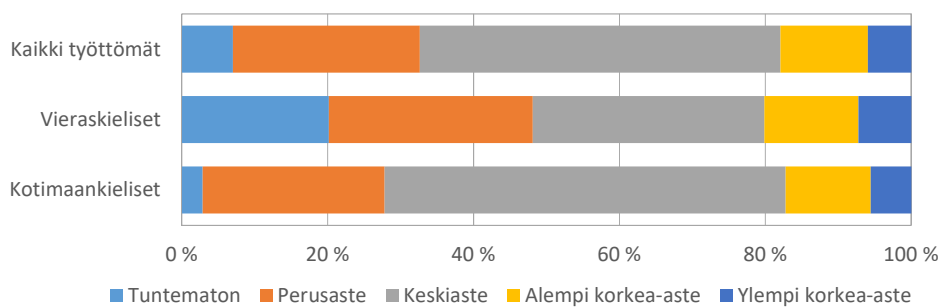

Lähde: TEM

24 prosenttia Helsingin alle 30-vuotiaista työttömistä on muun- kuin suomen- tai ruotsinkielisiä. Osuus kasvoi kahdella prosenttiyksiköllä edellisvuodesta. Vieraskielisiä alle 30-vuotiaita oli vuoden 2017 lopussa työttömänä 1 600 henkilöä. Määrä aleni vuoden takaisesta 200:lla ja laski vuoden 2013 tasolle.

Vieraskielisten työttömien nuorten koulutustausta poikkeaa kaikkien Helsingin nuorten työttömistä. Vieraskielisistä viidesosan kohdalla ei ole tietoa koulutuksesta tai tutkinto ei löydy paikkaansa suomalaisesta koulutusjärjestelmästä. Keskiasteen tutkinnon suorittaneita on vieraskielisissä kolmannes ja kotimaankielisissä yli puolet. Korkea-asteen tutkinnon suorittaneita on vieraskielisissä 20 prosenttia ja kotimaankielisissä 17 prosenttia.

Kuvio 24. Alle 30-vuotiaiden työttömien koulutustaustajakauma äidinkielen mukaan vuoden 2017 lopussa Helsingissä

Lähde: TEM

Yhteenveto

Helsingin työmarkkinoilla tapahtui paljon myönteistä kehitystä vuonna 2017. **Työpaikkamäärä** kasvoi 1,2 prosentilla verrattuna edelliseen vuoteen ja Helsingin työpaikkamäärä nousi 426 500: aan Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen mukaan. Helsingin seudulla työssä käyvien määrä kasvoi 1,6 prosentilla ja työpaikkoja oli kaikkiaan 778 600. Työpaikkamäärät olivat olleet mukavassa kasvussa jo edellisvuonna. Nämä tiedot ovat suuntaa antavia. Helsingin osuus kaikista maan työpaikoista on 17 prosenttia ja koko Helsingin seudun osuus 31 prosenttia.

Työpaikkamäärät kasvoivat Helsingissä nopeimmin rakentamisen, hallinto- ja tukipalvelutoiminnan, teollisuuden, majoitus- ja ravitsemisalalan sekä ammatillisen, tieteellisen ja teknisen toiminnan toimialoilla. Sen sijaan muu palvelutoiminta, kaupan ala, terveys- ja sosiaalipalvelut sekä informaatio ja viestintä menettivät työpaikkoja vuodesta 2016.

Helsingin elinkeinorakenne on hyvin palveluvaltainen. Palvelualojen kokonaisuus työpaikoista on 88 prosenttia. Kaupan ja muiden markkinapalvelujen osuus työpaikoista oli 62 prosenttia ja julkisten palvelujen osuus oli 26 prosenttia. Jalostuksen osuus jäi 12 prosenttiin. Neljä merkittävintä toimialaa olivat terveys- ja sosiaalipalvelut, ammatillinen, tieteellinen ja tekninen toiminta, tukku- ja vähittäiskauppa sekä informaatio ja viestintä.

Vuonna 2017 Helsingissä oli 328 900 **työllistä**, mikä oli 1,4 prosenttia enemmän kuin vuotta aiemmin. Helsingin seudulla työllisiä oli 734 800, ja kasvu oli samaa suuruusluokkaa kuin Helsingissä. Helsingin työllisyysaste oli 72,4 prosenttia. Osa-aikatyö yleistyy tasaisesti ja kaikista työsuhteista 17 prosenttia oli osa-aikatyötä. Pieniä merkkejä työsuhteiden muuttumisesta on jo ilmassa; erityisen voimakkaassa kasvussa on määräaikainen osa-aikatyö, vaikkakin sen osuus kaikista työsuhteista on vielä pieni.

Vilkkaana jatkuvan muuttovoiton ja positiivisen talouskehityksen myötä työllisyys olisi voinut kohota enemmänkin. Vuoden 2017 lopussa Helsingissä oli edelleen lähes 35 000 **työtöntä** työnhakijaa TEM:n työnvälitystilaston mukaan. Määrä oli laskusuunnassa ja pudotusta vuoden takaiseen oli 14 prosenttia. Työttömien osuus työvoimasta oli 10,4 prosenttia.

Vuonna 2017 pitkäaikaistyöttömien määrä lähti rivakkaan laskuun ja vuoden lopussa heitä oli 29 prosenttia vähemmän kuin vuotta aiemmin. Vuoden 2017 lopussa Helsingissä oli 12 600 pitkäaikaistyötöntä. Pitkäaikaistyöttömien osuus kaikista työttömistä laski 36 prosenttiin. Osa pitkäaikaistyöttömien määrän nopeasta vähenemisestä johtuu työnhakijarekisterin ajantasaistamisesta. Yli neljä vuotta työttömänä olleiden määrä kasvoi edelleen vuoden takaisesta.

Helsingin työttömien joukko on varsin heterogeeninen sekä iän, koulutustaustan, ammattiryhmän että kielitaustan osalta. Alle 30-vuotiaiden työttömien määrä on vähentynyt määrällisesti eniten keskiasteen tutkinnon suorittaneilla ja suhteellisesti suurimmat pudotuksen nuorten työttömien määrissä ovat korkeimmin koulutetuilla. Yli 50-vuotiaiden korkeasti koulutettujen pitkäaikaistyöttömien määrä kuitenkin pieneni heikkoimmoin. Vuoden 2017 lopussa kaikista Helsingin työttömästä jo 28 prosenttia puhui äidinkielenään muuta kuin suomea tai ruotsia. Vieraskielisten osuus työttömistä nousi parilla prosenttiyksiköllä.

Laatuseloste

Aineistot

Tilastokeskuksen työvoimatutkimus noudattaa ILO:n ja Eurostatin edellyttämiä käytäntöjä. Työvoimatutkimus (Labour Force Survey) kerää tilastotietoja 15–74-vuotiaan väestön työhön osallistumisesta, työllisyydestä ja työttömyydestä sekä työvoiman ulkopuolisen toiminnasta.

Työvoimatutkimuksen tiedonkeruu perustuu Tilastokeskuksen väestötietokannasta kahdesti vuodessa satunnaisesti poimittuun otokseen. Kuukausittainen otos on koko maan tasolla noin 12 000 henkeä ja tiedot kerätään tietokoneavusteisilla puhelinhaastatteluilla. Helsingin ja Helsingin seudun tiedot perustuvat erillistilaukseen. Helsingin aineisto on vuosineljänneksen keskiarvo ja Helsingin otoskoko on 3 kk:n ajalla noin 4 100 henkilöä ja Helsingin seudun noin 9 000. Alueittaisia lukuja voidaan tulkita suuntaa antavina; kuntatasolla voi ilmetä suurtakin satunnaisvaihtelua.

- Työllinen on henkilö, joka on tutkimusviikolla tehnyt ansiotyötä vähintään tunnin rahapalkkaa tai luontaisesti vastaan tai voittoa saadakseen, tai on ollut tilapäisesti poissa työstä. Tutkimusviikolla työstä pois ollut henkilö lasketaan työlliseksi, jos poissaolon syy on äitiys- tai isyysvapaa tai oma sairaus tai jos poissaolo on kestänyt alle 3 kuukautta. Työlliset voivat olla palkansaaajia, yrittäjiä tai samassa kotitaloudessa asuvan perheenjäsenen yrityksessä palkatta työskenteleviä.
- Työvoimatutkimuksen määritelmän mukaan henkilö on työtön, jos hän on työtä vaila, hakenut 4 viikon aikana aktiivisesti työtä ja on työhön käytettävissä 2 viikon sisällä.

Tilastokeskuksen työssäkäyntitilasto on vuositilasto, joka tuottaa alueittaista tietoa väestön taloudellisesta toiminnasta ja työssäkäynnistä. Tilaston henkilöperusjoukon muodostaa maassa vuoden viimeisenä päivänä vakinaisesti asuva väestö. Tiedot perustuvat pääasiassa hallinnollisiin rekistereihin ja tilastollisiin aineistoihin.

- Työpaikka. Tietyllä alueella työskentelevien henkilöiden lukumäärää voidaan käyttää kuvaamaan työpaikkojen lukumäärää tällä alueella. Jokaisen työllisen henkilön on tällöin ajateltu muodostavan yhden työpaikan. Näin osa-aikaistakin työtä tekevä henkilö muodostaa laskennallisesti yhden työpaikan. Työsuhteet voivat olla luonteeltaan myös tilapäisiä ja lyhytaikaisia.

Rekisteripohjaisissa väestölaskennoissa ja työssäkäyntitilastossa ei ole tehty eroa kiinteissä työpaikoissa tehtävän työn ja luonteeltaan liikkuvan työn välillä, vaan kaikki henkilöt on pyritty sijoittamaan johonkin toimipaikkaan työn luonteesta riippumatta. Tarkemman työpaikan sijaintitiedon puuttuessa on henkilöt kiinnitetty asuinkuntaansa. Valtaosalla yrittäjistä työpaikan sijaintikunta on henkilön asuinkunta.

Työ- ja elinkeinoministeriön työnvälitystilasto perustuu työ- ja elinkeinotoimistojen (TE-toimisto) asiakkaista koottuun aineistoon: TE-toimistoihin ilmoittautuneista työnhakijoista ja työnantajien TE-toimistoihin ilmoittamista avoimista työpaikoista. Työnvälitystilaston tiedot kuvaavat kuukauden viimeistä arkipäivää. Tilasto perustuu lainsäädäntöön ja hallinnollisiin määräyksiin.

- Työtön työnhakija on henkilö, joka ei ole työsuhteessa eikä työttömyysturvalain 2 luvussa tarkoitetulla tavalla työllistypäätömisesti yritystoiminnassa tai omassa työssään ja joka ei ole työttömyysturvalain 2 luvussa tarkoitettu päätöminen opiskelija.

Työttömänä pidetään myös työsuhteessa olevaa, joka on kokonaan lomautettu tai jonka säännöllinen viikoittainen työskentelyaika on alle 4 tuntia.

Päätömisia koululaisia ja opiskelijoita ei lueta työttömiksi myöskään lomien aikana.

- 2018:1 Toimitilamarkkinat Helsingissä ja pääkaupunkiseudulla 2017
- 2018:2 Nuorten koulutus Helsingissä
- 2018:3 Työllisyys ja työttömyys Helsingissä 4. vuosineljänneksellä 2017
- 2018:4 Naiset ja miehet Helsingissä 2017

TIEDUSTELUT

Minna Salorinne, p. 09 310 36412

SÄHKÖPOSTI

etunimi.sukunimi@hel.fi

ISSN 2489-4311

JULKAISIJA

Helsingin kaupunki,
kaupunginkanslia,
kaupunkitutkimus ja -tilastot

TAITTO JA KUVIOT

Annikki Suihkonen

KANSI

Tarja Sundström-Alku